

روزبه حصارى در سریال «افرا» خیلی متفاوت ظاهر شده است، از این حیث که شخصیت کاملاً متفاوتی با کار قبلی دارید و بسیار باور پذیر است. برای شما مهم بود که بعد از نقش قبلی حتماً یک پیشنهاد متفاوت را بپذیرید؟

بله؛ من احساس می‌کنم هر بازیگری که در مسیر حرفه‌ای بازیگری قدم برداشته طبیعتاً ترجیحش بر این است که خودش، آموزه‌هایش و چیزهایی که از اساتیدش یاد گرفته را در قالب‌های گوناگونی به چالش بکشد و به رویت تماشاگرش برساند اما این فرصت برای خیلی از ما به وجود نمی‌آید، چرا که به هر حال یک بازیگر همواره در معرض انتخاب شدن است. در طول دو سال گذشته دوستان، اساتید یا همکارانم به من لطف داشتند و فیلمنامه فرستادند یا به نوعی پرس و جو کردند که دعوت به همکاری اتفاق بیفتد؛ چه در قالب سریال‌های تلویزیون، چه در نمایش خانگی و فیلم‌هایی که متأسفانه به دلیل شرایطی که این روزها سینما دارد قرار بوده که در بستر وی‌اودی منتشر شود و من این را به فال نیک گرفتم و خدا را صد هزار مرتبه شکر کردم. در واقع من با سریال «تاریکی شب، روشنایی روز»، کار حجت قاسم‌زاده اصل پس از چهار سال نبودن دوباره به نوعی وارد مارکت شدم. بازیگر همیشه در معرض انتخاب شدن است و هر بازیگری دوست دارد نقشی که بازی می‌کند نسبت به نقش قبلی‌اش تفاوت‌هایی را داشته باشد. گاهی این قسمت، حکمت و فرصت برای یک نفر پیش می‌آید و گاهی هم پیش نمی‌آید. من حتماً دلم می‌خواست که به تکرار نیفتیم و سعی جدیدی داشته باشم. در همین زمان محبت بهرنگ توفیقی که من از قدیم هم با او دوستی دارم و همیشه مخاطب کارهایش بوده‌ام شامل حالم شد. توفیقی در یک نقش متفاوت به من اعتماد کرد و به کمک همکاری و یاری او، این روند را با هم ایجاد کردیم که امیدوارم توانسته باشم سهم نقش و کاراکتر را ادا کنم.

ارزیابی شما از آدمی که نقشش را در سریال «افرا» بازی می‌کنید چیست؟ در واقع این مدل الگوی شخصیتی که به این میزان درونگرا است و با آدم‌ها صحبتی ندارد و کار خودش را می‌کند، چقدر به شما نزدیک است و اینطور شخصیت‌ها چقدر مورد پسند شما است؟ آیا برای نزدیک شدن به این نقش، تصویر ذهنی یا شخص خاصی در ذهن شما بود؟

اگر در مورد صنف بخواهیم در نظر بگیریم بله؛ از نظر شغلی من سعی کردم تا با دوستان محیط بان زیادی هم کلام شوم و از مسائل و مصائب آن‌ها آگاه شوم. این یک واقعیت است که ما متأسفانه در مورد صنف مظلومی

از نظر شغلی من سعی کردم تا با دوستان محیط بان زیادی هم کلام شوم و از مسائل و مصائب آن‌ها آگاه شوم. این یک واقعیت است که ما متأسفانه در مورد صنف مظلومی صحبت می‌کنیم که قشر محیط بان‌ها هستند اما وقتی در مورد روحیات شخصیت صحبت می‌کنیم این مساله می‌تواند خیلی از تباطی به صنف نداشته باشد

دنیاخامی - پریس‌اسادات خضایی: گفتگو با روزبه حصارى کار سختی

نبود از آنجایی که او معلوم بود در طول این سالها پی‌سوال‌ات خود رفته بود و سعی کرده آنها را به دست بیاورد. جهد و تلاش در او دیده میشود حتی در پاسخ به سوالات به سخت‌ترین راه‌های خود اشاره میکند. شاید راحت‌تر این است که بگوییم می‌داند با خودش چند چند است و تصمیمش این است که روی اصول خود بایستد ولو در شرایطی که این ایستادگی برای او گران تمام شود. درباره اصول و قواعد بازیگری از دیدگاه او و مطالبات یک بازیگر از گروه و رابطه‌اش با تهیه‌کننده سوالاتی پرسیدیم که در ادامه می‌خوانید.